

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-351/21 - 1

Lieta C-351/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 4. jūnijs

Iesniedzējtiesa:

Justice de paix du canton de Forest (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 13. aprīlis

Prasītājs:

ZG

Atbildētāja:

Beobank SA

Justice de paix du canton de Forest [Forest kantona mīertiesas]

SPRIEDUMS

Mīertiesa pasludina šādu spriedumu lietā par:

– **ZG**, [..]

[..] [prasītāja un viņa advokāta personas dati]

prasītājs

– ***Société anonyme Beobank***, agrāk saukta *Citibank Belgium SA* [..]
[atbildētājas un tās advokāta personas dati]

atbildētāja

[..]

[Tiesvedības priekšvēsture]

Pamatojums

ZG formulētais lūgums attiecas uz prasību piespriest *Beobank* samaksāt 1984 EUR; šī summa ir vienāda ar diviem “neatļautiem” darījumiem ar viņa debetkarti.

Beļģijas rezidentam ZG ir atvērts bankas konts *Beobank* (Beļģija), kuram ir piesaistīta viņa debetkarte.

Naktī no 2017. gada 20. uz 21. aprīli ZG atradās Valensijā, Spānijā.

Pēc pirmā maksājuma veikšanas ar viņa debetkarti 100 EUR apmērā, izmantojot mobilo termināli uzņēmumā, ko viņš kvalificē kā diskotēku, bet *Beobank* kvalificē kā “bordeli” (plkst. 0.35), ar to pašu termināli un to pašu debetkarti tika veikti divi citi maksājumi 991 EUR (plkst. 1.35) un 993 EUR (plkst. 2.06) apmērā. Trešais darījums 994 EUR apmērā gan tika uzsākts, taču tika atteikts (plkst. 2.35).

ZG paskaidroja, ka vairs nevar atcerēties, kas šajā uzņēmumā notika pēc tam, kad viņš bija izdzēris dažus dzērienus.

2017. gada 23. aprīlī ZG bloķēja savu karti, izmantojot “CARDSTOP”.

2017. gada 29. aprīlī ZG vērsās Briseles policijā ar iesniegumu par viņa maksājumu kartes zādzību un šīs kartes krāpniecisku izmantošanu.

Papildus zaudējumu un procentu atlīdzināšanai (500 EUR) ZG lūdza atlīdzināt [summas, kas debetētas] līdz ar otro un trešo darījumu, kurus viņš, pamatojoties uz *Code de droit économique belge* [Beļģijas Komerctiesību kodeksa] VII.35 pantu redakcijā, kas bija piemērojama attiecīgajā laikā, uzskata par “neatļautiem”. *Beobank* atteicās samaksāt šādu atlīdzinājumu, jo uzskatīja, ka minētie darījumi tika atļauti vai ka ZG katrā ziņā ir pieļāvis rupju neuzmanību.

Puses nav vienprātis īpaši par to, kāda veida uzņēmumu ZG ir apmeklējis, un par to, vai viņš ir cietušais krāpšanā ar narkotiku izmantošanu un vai viņš ir apmeklējis bordeli, kurā viņš varēja saņemt seksuāla rakstura pakalpojumus.

Svarīgs ir faktu jautājums, kas ir guvis labumu no šiem maksājumiem. Parasti krāpšana, ko trešā persona veic, izmantojot cietušā debetkarti, dod iespēju krāpniekam iedzīvoties, iepērkoties vai izņemot skaidru naudu. Tomēr šajā gadījumā, ja var ticēt ZG izklāstītajai notikumu versijai, ar šīs krāpšanas palīdzību esot ticis papildināts trešās personas bankas konts.

Šķiet, ka *Beobank* pēc ZG advokāta pieprasījuma ir tikai norādījusi termināļa atsauces numuru un tā ģeolokāciju un darījumu summu saņēmēju ir identificējusi tikai ar norādi “COM SU VALENCIA ESP”.

Atbilstoši saņemtajiem lūgumiem lietas izskatīšana tika atlikta, lai *Beobank* varētu sniegt sīkāku informāciju, taču bez rezultātiem.

Beobank paskaidroja, ka tā nav saņēmusi nekādu papildu informāciju no termināļa pārvaldītājsabiedrības *ATOS*, jo Spānijas banka *SABADELL* esot atteikusies izpaust attiecīgo komersantu identificējošo informāciju.

Tomēr saskaņā ar Beļģijas Komerctiesību kodeksa VII.18 pantu redakcijā, kas bija piemērojama 2017. gadā:

“Uzreiz pēc tam, kad atsevišķa maksājuma darījuma summa ir debitēta no maksātāja konta, [...] maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs viņam [...] sniedz šādu informāciju:

1) atsauci, kas maksātājam ļauj identificēt katru maksājuma darījumu un attiecīgā gadījumā **informāciju par maksājuma saņēmēju;**

[..]”.

Rodas jautājums, kāds ir pakalpojumu sniedzēja saistību apjoms attiecībā uz informācijas sniegšanu par maksājuma saņēmēju. Ja *Beobank* nav izpildījusi savu pienākumu, tiesa no tā var izdarīt secinājumus attiecībā uz *Beobank* pienākumu atmaksāt strīdīgo darījumu summas un/vai attiecībā uz prasību atlīdzināt zaudējumus sakarā ar neiespējamību atgūt naudas līdzekļus no trešām personām.

Tiesvedības puses neiebilst pret to, ka Beļģijas Komerctiesību kodeksa VII.18 pants ir piemērojams lietas faktiskajiem apstākļiem.

Ar šo normu Beļģijas tiesībās ir transponēts Direktīvas 2007/64/EK 38. pants.

Beobank kā viena no pusēm apgalvo, ka šajā tiesību normā ir tikai noteikts pienākums rīkoties, pieliekot visas pūles, un sniegt tikai to informāciju, ko tās korespondents ir vēlējis tai nosūtīt, dodot iespēju patērētājam, ja informācija nebūtu pietiekama, vērsties pie minētā korespondenta. Šajā gadījumā tā aicināja miertiesu, ja nepieciešams, bankai Spānijā adresēt “lūgumu sniegt ziņas”, kas dotu tiesai iespēju identificēt darījuma summas saņēmēju. Ja netiktu saņemta apmierinoša atbilde, varētu būt pamats veikt izmeklēšanu, izsniedzot tiesas uzdevumu, lai uzklautu *SABADELL* (Spānijas banka, kurā atvērts konts) pārvaldes institūcijas. Pamatojot savu viedokli, *Beobank* atsauca uz direktīvas teksta vārdiem “attiecīgā gadījumā”.

Savukārt ZG uzskata, ka *Beobank* ir pienākums sasniegt konkrētu rezultātu un ka tai ir jāuzņemas atbildība par sekām saistībā ar to, ka tās korespondents Spānijā nav sniedzis informāciju.

Ne viena, ne otra puse nav pamatojusi savu argumentāciju ar atsaucēm uz doktrīnu vai judikatūru.

Miertiesa nav konstatējusi nevienu tiesību avotu, kas attiektos uz šo jautājumu.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk – LESD) 267. panta otro daļu dalībvalstu tiesas var uzdot Eiropas Savienības Tiesai jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju, ja tās uzskata, ka Tiesas nolēmums par šo jautājumu ir nepieciešams, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu. Šāda jautājuma uzdošana īpaši lietderīga ir tad, ja šķiet, ka pastāvošā judikatūra nesniedz nepieciešamo skaidrojumu.

Tomēr šajā lietā, šķiet, ir izšķiroši svarīgi noskaidrot, vai kredītiestādei attiecībā uz informāciju par maksājuma saņēmēju ir pienākums rīkoties, pieliekot visas pūles, vai pienākums sasniegt rezultātu. Tāpat svarīgs ir šīs informācijas apjoms un it īpaši tas, vai šai informācijai ir jāietver vismaz ziņas, kas dotu iespēju noskaidrot maksājuma saņēmēja (fiziskas vai juridiskas personas) juridisko identitāti. Turklāt tiesas aplūkots darījums (elektronisks maksājums, izmantojot debetkarti) ir ļoti izplatīts, un, lai nodrošinātu nolēmuma iedarbīgumu, būtiska šķiet vienveidīga piemērošana dažādās Savienības dalībvalstīs.

Tādēļ ir nepieciešama Eiropas Savienības Tiesas atbilde uz šādiem jautājumiem:
[..]

[..]

[Rezolutīvajā daļā pārņemtie jautājumi]

Lēmums

Nodot lietas materiālus Eiropas Savienības Tiesai un uzdot tai šādus prejudiciālus jautājumus:

- 1) Vai Direktīvas 2007/64/EK 38. panta pirmās daļas a) apakšpunkts [ir jāinterpretē tādējādi, ka] pakalpojumu sniedzējam, sniedzot “informāciju par maksājuma saņēmēju”, ir pienākums rīkoties, pieliekot visas pūles, vai pienākums sasniegt rezultātu?
- 2) Vai šajā normā minētā “informācija par maksājuma saņēmēju” ietver informāciju, kas dod iespēju identificēt fizisko vai juridisko personu, kura saņēmusi maksājuma summu?

[..] [Noslēgumfrāze un paraksti]